

תת"ע 11644/07/19 - מדינת ישראל נגד השאם טובה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11644-07-19 מדינת ישראל נ' השאם טובה
תיק חיצוני: 14212400254

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	השאם טובה

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם ביום 16/9/19.

הנאשם עותר לבטל את פסד הדין שניתן בהיעדרו ולתת לו את יומו בבית המשפט. לטענת הנאשם לא הוסבר לו על קיום הדין וסבר כי הוא יקבל זימון נוסף לאחר מכן, לכן אי התייצבותו בטעות מקורה.

הנאשם מוסיף וטוען כי הוא נהג זהיר ועברו אינו מכביד והותרת פסק הדין על כנו תגרום לו לעיוות דין.

הבקשה הועברה לתגובת המאשימה תוך שהובהר כי אם זו תתעכב ולא תתקבל עד ליום 27/11/19 יוכל הנאשם לעתור למתן החלטה על בסיס החומר הקיים.

עד היום, 4/12/19, לא התקבלה תגובת המאשימה.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה כמו גם בשאר מסמכי התיק, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות, על אף שלא התקבלה תגובה מטעם המאשימה.

על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה" סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם ר' [רע"פ 1446/14 **ריאד אסדי (26.3.14)** ור' רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)**].

כאמור לעיל הנאשם קיבל את ההזמנה לדין במועד ביצוע העבירה. משכך אין כל סג' בטענותיו של הנאשם בדבר "אי הבנה" כי מדובר בזימון לדין במיוחד לאור מהות העבירה.

משכך לא היה טעם מצודק לאי התייצבותו של הנאשם.

אף לטענתו הנוספת של הנאשם בדבר עיוות דין בהיותו "נהג זהיא וללא עבר מכביד" לא התרשמתי כי יש בה בכדי להחזיר את הגלגל אחורה, הנאשם לא פירט בבקשתו מה הם נימוקי הגנתו, וטענות בעלמא אינן מצדיקות בקשות כגון דא. כידוע:

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

יודגש כי בהחלטתי מיום 16/9/19 התבקש הנאשם להפקיד את רשיונו וזאת החל מיום 15/11/19, ולמרות שהובהר כי הוא צריך לעשות כן בשתי החלטות נוספות מיום 14/11/19 ו- 19/11/19, טרם עשה כן הנאשם, דבר שמעיד על חוסר ניקיון כפיים ועשיית דין עצמי.

סוף דבר, הבקשה, על שני חלקיה, נדחית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ו' כסלו תש"פ, 04 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.

